

РЕКВІЄМ МАТУСІ - Джерело

Написав Леся Мельник, м Львів
Субота, 05 листопада 2011, 13:56

Горіла свічка на столі, горіла,
Її Марія-Діва запалила.
Маленькій дівчинці у руки дала.
Із іменем своїм подарувала.

Йшла поруч. Як батьків не стало,
Сиріточку на руки взяла.
Завжди оберігала, хоронила.
Священим омофором оповила.

Дівчатком завжди щиро їй молилась.
Терпіти і прощати вчилась.
Все витримала: і біду, і горе,
Що зготувало зле житейське море.

Зростала дівчина, мужніла,
Свіча яскравіше горіла.
На шлюбний рушничок у парі стала,
Свіча любов'ю запалала.

І тишилась - зростають діти.
Уміла всіх теплом своїм зігріти.
Жертвно всім допомагала.
Сіяла, хоч в тіні стояла.

І жодної роботи не цуралась,
Вже для онуків, правнуків старалась.
Усе здолала, тільки б жити...
Та свічечка почала тліти.

Всі знають, що так має статись,
Що час настане розлучатись.
І як би ми цю мить не відганяли,
Огарок догорів - і матері не стало.